

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 1044

Doknr.
316224

Dato
09-02-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 1. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 159 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 159:

"Vil ministeren redegøre for, om en kommune må have generelle retningslinjer for, hvor meget tabt arbejdsfortjeneste der kan udmåles til et givent behov? Kan kommunen f.eks. sige, at der max kan gives 1-2 timers daglig tabt arbejdsfortjeneste til forældre, hvis børnene sover dårligt om natten? Eller f.eks. sige at forældre ikke kan modtage tabt arbejdsfortjeneste i det antal timer, deres barn er tilmeldt et dagtilbud uden at tage hensyn til andre gældende faktorer?"

Svar:

Som det fremgår af svaret på alm. del spørgsmål nr. 158 må kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer træffe beslutning om at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter loven. Kommunalbestyrelsens ret til at fastsætte serviceniveauer betyder blandt andet, at kommunalbestyrelsen må fastsætte generelle, vejledende retningslinjer for, hvilken hjælp og støtte der typisk vil blive tildelt for at imødekomme et givent behov.

I forhold til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste vil dette eksempelvis betyde, at kommunalbestyrelsen i serviceniveauet kan angive, at der typisk gives hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste for et bestemt antal timer dagligt i forbindelse med særlige behov, fx dårlig eller forstyrret søvn. Kommunalbestyrelsen kan også angive, at der typisk ikke vil kunne gives hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste for de timer, et barn er tilmeldt et dagtilbud.

Det er dog væsentligt at understrege, at adgangen til at fastsætte serviceniveauer ikke ændrer på, at der hver enkelt sag skal foretages en konkret, individuel vurdering af den enkelte borgers behov for hjælp og støtte, jf. servicelovens § 1, stk. 3. De generelle, vejledende serviceniveauer kan således indgå som en del af beslutningsgrundlaget for de konkrete og individuelle afgørelser, men kan ikke træde i stedet for disse. Kommunen må altså ikke træffe afgørelser alene med henvisning til serviceniveauet.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann